

uden at gaa nogen for nær sige, at vi har Ukrudt nok her i Landet, og de, der vil hjælpe os med at formindske denne Ukrudtsbestand, endda ganske gratis, fortjener i højeste Grad vor Paaskønnelse.

Nu har jeg hørt sige af uhyre ivrige Jægere, at det er gavnligt, at Agerhønsene bliver beskudt; de skal udtyndes, saa yngler de bedre. Der er vel nok noget sandt i, at en vis Modgang fremmer Levedygtigheden og Levevillien, Tryk avler Modtryk, men jeg gad vide, om det ikke let drives for vidt. Vi maa huske paa, at det ikke ret mange Steder er een fornuftig Jæger, som har Jagten, der er flere med i Spillet, og hvad den ene har sparet, det tager den anden, saa Hønsene kan let blive beskudt for stærkt. Hvis Vinteren bliver streng med Frost og Sne, svækkes Hønsene, og saa bliver de et let Bytte for Krager og Ræve, og hvad andet der efterstræber dem. Jeg kan ikke andet end lægge et godt Ord ind for, at man gør Fredningstiden for Agerhønen noget længere — vi kan ogsaa godt tage Haren med, om den end ikke har saa gode Kort paa Haanden som Agerhønen, det er dog en forholdsvis uskadelig Skabning, den kan imidlertid anrette nogen Skade paa Frugttræer, hvorimod Agerhønen kun gør Gavn og er en Pryd for Landet, og derfor bør den værnes og beskyttes anderledes, end Tilfældet er for Øjeblikket.

Jeg glæder mig over § 20, hvorefter Landbrugsministeren efter Indstilling fra Flertallet af det i § 21 omtalte Jagtnævn for et i Indstillingen nærmere fastsat Tidsrum, dog ikke udover 3 Aar, skal være bemyndiget til at forlænge de i § 17 b. og § 18 b. nævnte Fredningstider eller paabyde fuldstændig Fredning af den paagældende Dyreart. Jeg kunde tænke mig, at man benyttede sig af denne Bestemmelse forsøgsvis en kortere Tid eller ved en enkelt Lejlighed, og jeg vil henstille, at saadant sker. Men det bedste vilde sikkert være, om man forlængede de ordinære Fredningstider noget for Harer og Agerhøns.

Carl Sørensen: Jeg tror, jeg tør sige, at de Udtalelser, der er faldet fra de forskellige Medlemmer, som har haft Ordet i denne Sag, til fulde viser, at der er meget forskellige Meninger om, hvordan Jagtloven skal ordnes. De Udtalelser, der er fremkommet om, at vor Vildtbestand i de senere Aar er i høj Grad reduceret, er utvivlsomt rigtige, men der er dog enkelte Steder endnu, navnlig paa de store Gaarde, hvor man har en rig Vildtbestand, og det har vore Godsejere — det maa man erkende

— i høj Grad Æren for; de har værnet om Vildtbestanden, og der er ingen Tvivl om, at hvis de ikke havde det, vilde den have været reduceret i langt højere Grad, end Tilfældet er. Maa jeg have Lov til at nævne, at paa en Gaard som Oxholm har man i Aaret 1921 nedlagt følgende Haarvildt: Raavildt 54 Stykker, Harer 248 Stykker, Ræve 20 Stykker, Grævlinger 2 Stykker, Ildere 4 Stykker, Lækatte 44 Stykker, Katte 31 Stykker, Pindsvin 9 Stykker, i alt 412 Stykker. Af Fjervildt er der nedlagt følgende: Agerhøns 89 Stykker, Vildænder 330 Stykker, Bekkasiner 390 Stykker, Snepper 87 Stykker, Fasaner 182 Stykker, Skovduer 51 Stykker, Blishøns 34 Stykker, Regnsponer 89 Stykker, Brushaner 71 Stykker, Hejrer 6 Stykker, andre Vadefugle 136 Stykker, store Rovfugle 54 Stykker, smaa Rovfugle 176 Stykker og Krager 638 Stykker, i alt 2 333 Stykker Fjervildt. I alt er der nedlagt 2 745 Stykker Vildt paa Oxholm Jagtdistrikt i Aaret 1921, det er dog et Vidnesbyrd om, at der endnu paa enkelte af vore store Gaarde er Vildt, og det har derfor forplantet sig ud til det omliggende Land.

Ordføreren for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Raffnsøe, nævnte, at man i det i 1920 om Forslag til Jagtlov nedsatte Udvalg ikke var kommet til nogen Realitetsbehandling. Jeg synes, at man skylder den daværende Formand for Udvalget, som ikke længere har Sæde her i Tinget, at gøre opmærksom paa, at naar vi ikke i Udvalget i 1920 kom længere, end Tilfældet var, skyldtes det, hvad det ærede Medlem Hr. Raffnsøe utvivlsomt ved, at man den Gang ønskede, at Sønderjyderne som Medlemmer af dette Ting skulde deltage i Forhandlingerne om Jagtloven; det var i Virkeligheden det, der var bestemmende for Udvalgets Stilling. Nu er dette muligt, der er ikke det mindste i Vejen for, at Sønderjyder kan komme med i Forhandlingerne om Forslaget til Jagtloven. Jeg ved meget vel, at den slesvigske Jagtlov, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, er vidt forskellig fra den Jagtordning, vi har her i Landet, men nu maa vi have en Jagtordning, der ogsaa gælder de sønderjydske Landsdele.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det er med Glæde, jeg har hørt de Udtalelser, der er fremkommet dels fra de ærede Ordførere og dels fra andre ærede Medlemmer, idet det vigtige Spørgsmaal, her foreligger, er blevet behandlet baade med Sagkundskab og Interesse, ligesom